

Wniosek o wydanie orzeczenia prejudycjalnego złożony na podstawie postanowienia Unabhängiger Finanzsenat, Aussenstelle Wien (Austria), wydanego dnia 28 czerwca 2004 r. w sprawie AB przeciwko Finanzamt dla 6, 7 i 15 okręgu

(Sprawa C-288/04)

(2004/C 251/04)

Dnia 6 lipca 2004 r. do Sekretariatu Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony na podstawie postanowienia Unabhängiger Finanzsenat, Aussenstelle Wien (Austria) wydanego dnia 28 czerwca 2004 r. w sprawie AB przeciwko Finanzamt dla 6, 7 i 15 okręgu.

Unabhängiger Finanzsenat, Aussenstelle Wien zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

- 1) Czy art. 13 ust. 1 Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Wspólnot Europejskich wyłącza możliwość opodatkowania wynagrodzeń i innych świadczeń związanych z pracą wypłacanych swoim funkcjonariuszom i innym pracownikom przez Wspólnoty w Państwach Członkowskich jedynie w sytuacji, gdy Wspólnoty Europejskie faktycznie korzystają ze swego prawa do opodatkowania tych wynagrodzeń?
- 2) Czy art. 16 ust. 2 Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Wspólnot Europejskich wyłącza możliwość opodatkowania w Państwach Członkowskich wynagrodzeń i innych świadczeń związanych z pracą wypłacanych przez Wspólnoty Europejskie swoim funkcjonariuszom i innym pracownikom tylko w sytuacji, gdy funkcjonariusze i inni pracownicy zostali wymienieni w komunikacie w znaczeniu powyższego przepisu i czy komunikat podany do wiadomości na podstawie tego przepisu automatycznie uprawnia administrację skarbową Państwa Członkowskiego do opodatkowania tych funkcjonariuszy i innych pracowników, którzy nie zostali w nim wymienieni, a zatem wszystkich tych, których Wspólnoty Europejskie uważają za pracowników miejscowych?

Wniosek o wydanie orzeczenia prejudycjalnego złożony na podstawie postanowienia Ufficio del giudice di pace di Bitonto, wydanego dnia 30 czerwca 2004 r., w sprawie Vincenzo Manfredi przeciwko Lloyd Italico Assicurazioni

(Sprawa C-295/04)

(2004/C 251/05)

Dnia 13 lipca 2004 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony na podstawie postanowienia Ufficio del giudice di pace di Bitonto (Włochy), wydanego dnia 30 czerwca 2004 r. w sprawie Vincenzo Manfredi przeciwko Lloyd Italico Assicurazioni

Ufficio del giudice di pace di Bitonto zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

- 1) czy art. 81 Traktatu należy interpretować w ten sposób, iż nakłada on sankcję nieważności na porozumienia lub

uzgodnione praktyki pomiędzy towarzystwami ubezpieczeń, polegające na wzajemnej wymianie informacji, które pozwalają na podwyższenie składek na ubezpieczenie OC samochodu, które to podwyższenie nie znajduje uzasadnienia w sytuacji rynku, nawet wzięwszy pod uwagę udział w porozumieniu lub uzgodnionej praktyce spółek, które przynależą do różnych Państw Członkowskich;

- 2) czy art. 81 Traktatu należy interpretować w ten sposób, iż upoważnia on osoby trzecie, mające w tym interes prawny, do powołania się na nieważność porozumienia lub uzgodnionej praktyki, zabronionej przez ów przepis wspólnotowy, oraz do żądania naprawienia poniesionej szkody, gdy istnieje związek przyczynowy pomiędzy porozumieniem lub uzgodnioną praktyką a szkodą;
- 3) czy art. 81 Traktatu należy interpretować w ten sposób, iż termin do wniesienia powództwa odszkodowawczego na jego podstawie rozpoczyna swój bieg od dnia, w którym powstały porozumienie lub uzgodniona praktyka, czy też od dnia w którym porozumienie lub uzgodniona praktyka wygasły;
- 4) czy art. 81 Traktatu należy interpretować w ten sposób, iż sędzia krajowy, stwierdziwszy, że szkoda ustalona na podstawie prawa krajowego jest niższa niż korzyść uzyskana przez spółkę, będącą stroną porozumienia lub uzgodnionej praktyki, która wyrządziła szkodę, powinien również z urzędu ustalić wysokość odszkodowania „sankcjonującego” na rzecz poszkodowanej osoby trzeciej, koniecznego dla określenia należnego odszkodowania na kwotę przewyższającą korzyść uzyskaną przez wyrządzającego szkodę, w celu odstraszenia od zawierania porozumień lub stosowania uzgodnionych praktyk, zabronionych przez przepis art. 81 Traktatu.

Wniosek o wydanie orzeczenia prejudycjalnego złożony na podstawie postanowienia Ufficio del giudice di pace di Bitonto, wydanego dnia 30 czerwca 2004 r., w sprawie Antonio Cannito przeciwko Fondiaria Sai SPA

(Sprawa C-296/04)

(2004/C 251/06)

Dnia 13 lipca 2004 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony na podstawie postanowienia Ufficio del giudice di pace di Bitonto (Włochy) wydanego dnia 30 czerwca 2004 r. w sprawie Antonio Cannito przeciwko Fondiaria Sai SPA.

Ufficio del giudice di pace di Bitonto zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

- 1) czy art. 81 Traktatu należy interpretować w ten sposób, iż nakłada on sankcję nieważności na porozumienia lub uzgodnione praktyki pomiędzy towarzystwami ubezpieczeń, polegające na wzajemnej wymianie informacji, które pozwalają na podwyższenie składek na ubezpieczenie OC samochodu, które to podwyższenie nie znajduje uzasadnienia w sytuacji rynku, nawet wzięwszy pod uwagę udział w porozumieniu lub uzgodnionej praktyce spółek, które przynależą do różnych Państw Członkowskich;

- 2) czy art. 81 Traktatu należy interpretować w ten sposób, iż upoważnia on osoby trzecie, mające w tym interes prawny, do powołania się na nieważność porozumienia lub uzgodnionej praktyki, zabronionej przez ów przepis wspólnotowy, oraz do żądania naprawienia poniesionej szkody, gdy istnieje związek przyczynowy pomiędzy porozumieniem lub uzgodnioną praktyką a szkodą;
- 3) czy art. 81 Traktatu należy interpretować w ten sposób, iż termin do wniesienia powództwa odszkodowawczego na jego podstawie rozpoczyna swój bieg od dnia, w którym powstały porozumienie lub uzgodniona praktyka, czy też od dnia w którym porozumienie lub uzgodniona praktyka wygasły;
- 4) czy art. 81 Traktatu należy interpretować w ten sposób, iż sędzia krajowy, stwierdziwszy, że szkoda ustalona na podstawie prawa krajowego jest niższa niż korzyść uzyskana przez spółkę, będącą stroną porozumienia lub uzgodnionej praktyki, która wyrządziła szkodę, powinien również z urzędu ustalić wysokość odszkodowania „sankcjonującego” na rzecz poszkodowanej osoby trzeciej, koniecznego dla określenia należnego odszkodowania na kwotę przewyższającą korzyść uzyskaną przez wyrządzającego szkodę, w celu odstraszenia od zawierania porozumień lub stosowania uzgodnionych praktyk, zabronionych przez przepis art. 81 Traktatu.

istnieje związek przyczynowy pomiędzy porozumieniem lub uzgodnioną praktyką a szkodą;

- 3) czy art. 81 Traktatu należy interpretować w ten sposób, iż termin do wniesienia powództwa odszkodowawczego na jego podstawie rozpoczyna swój bieg od dnia, w którym powstały porozumienie lub uzgodniona praktyka, czy też od dnia, w którym porozumienie lub uzgodniona praktyka wygasły;
- 4) czy art. 81 Traktatu należy interpretować w ten sposób, iż sędzia krajowy, stwierdziwszy, że szkoda ustalona na podstawie prawa krajowego jest niższa niż korzyść uzyskana przez spółkę, będącą stroną porozumienia lub uzgodnionej praktyki, która wyrządziła szkodę, powinien również z urzędu ustalić wysokość odszkodowania „sankcjonującego” na rzecz poszkodowanej osoby trzeciej, koniecznego dla określenia należnego odszkodowania na kwotę przewyższającą korzyść uzyskaną przez wyrządzającego szkodę, w celu odstraszenia od zawierania porozumień lub stosowania uzgodnionych praktyk, zabronionych przez przepis art. 81 Traktatu.

Wniosek o wydanie orzeczenia prejudycjalnego złożony na podstawie postanowienia Ufficio del giudice di pace di Bitonto, wydanego dnia 30 czerwca 2004 r., w sprawie Pasqualina Murgolo przeciwko Assitalia Assicurazioni SPA

(Sprawa C-298/04)

(2004/C 251/08)

Dnia 13 lipca 2004 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony na podstawie postanowienia Ufficio del giudice di pace di Bitonto (Włochy) wydanego dnia 30 czerwca 2004 r. w sprawie Pasqualina Murgolo przeciwko Assitalia Assicurazioni SPA.

Ufficio del giudice di pace di Bitonto zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

Wniosek o wydanie orzeczenia prejudycjalnego złożony na podstawie postanowienia Ufficio del giudice di pace di Bitonto, wydanego dnia 30 czerwca 2004 r., w sprawie Nicolò Tricarico przeciwko Assitalia Assicurazioni SPA

(Sprawa C-297/04)

(2004/C 251/07)

Dnia 13 lipca 2004 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony na podstawie postanowienia Ufficio del giudice di pace di Bitonto (Włochy) wydanego dnia 30 czerwca 2004 r. w sprawie Nicolò Tricarico przeciwko Assitalia Assicurazioni SPA.

Ufficio del giudice di pace di Bitonto zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

- 1) czy art. 81 Traktatu należy interpretować w ten sposób, iż nakłada on sankcję nieważności na porozumienia lub uzgodnione praktyki pomiędzy towarzystwami ubezpieczeń, polegające na wzajemnej wymianie informacji, które pozwalają na podwyższenie składek na ubezpieczenie OC samochodu, które to podwyższenie nie znajduje uzasadnienia w sytuacji rynku, nawet wzięwszy pod uwagę udział w porozumieniu lub uzgodnionej praktyce spółek, które przynależą do różnych Państw Członkowskich;
- 2) czy art. 81 Traktatu należy interpretować w ten sposób, iż stoi on na przeszkodzie stosowaniu przepisu krajowego o treści analogicznej do art. 33 włoskiej ustawy 287/1990, zgodnie z którym wniosek o odszkodowanie za naruszenie przepisów wspólnotowych i krajowych wskutek porozumień sprzecznych z zasadami konkurencji powinien również przez osoby trzecie zostać złożony przed sądem innym niż ten, który jest zwykle właściwy do rozpatrywania wniosków o taką kwotę, co pociąga za sobą znaczny wzrost kosztów i wydłużenie czasu trwania postępowania;
- 29) czy art. 81 Traktatu należy interpretować w ten sposób, iż upoważnia on osoby trzecie, mające w tym interes prawny, do powołania się na nieważność porozumienia lub uzgodnionej praktyki, zabronionej przez ów przepis wspólnotowy, oraz do żądania naprawienia poniesionej szkody, gdy

- 1) czy art. 81 Traktatu należy interpretować w ten sposób, iż nakłada on sankcję nieważności na porozumienia lub uzgodnione praktyki pomiędzy towarzystwami ubezpieczeń, polegające na wzajemnej wymianie informacji, które pozwalają na podwyższenie składek na ubezpieczenie OC samochodu, które to podwyższenie nie znajduje uzasadnienia w sytuacji rynku, nawet wzięwszy pod uwagę udział w porozumieniu lub uzgodnionej praktyce spółek, które przynależą do różnych Państw Członkowskich;

- 2) czy art. 81 Traktatu należy interpretować w ten sposób, iż stoi on na przeszkodzie stosowaniu przepisu krajowego o treści analogicznej do art. 33 włoskiej ustawy 287/1990, zgodnie z którym wniosek o odszkodowanie za naruszenie przepisów wspólnotowych i krajowych wskutek porozumień sprzecznych z zasadami konkurencji powinien również przez osoby trzecie zostać złożony przed sądem innym niż ten, który jest zwykle właściwy do rozpatrywania wniosków o taką kwotę, co pociąga za sobą znaczny wzrost kosztów i wydłużenie czasu trwania postępowania;